

SELMECZBÁNYAI HIRADÓ

VEGYES TARTALMU HETILAP.

SELMECZ-BÉLABÁNYA SZ. KIR. VÁROS-, A F. M. K. E. SELMECZBÁNYAI VÁLASZTMÁNYA- ÉS A MAGYAR TURISTA-EGYESÜLET SZITNYA-OSZTÁLYÁNAK HIVATALOS LAPJA.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre 8 kor. Félévre 4 kor. Negyedévre 2 kor.
Egyes szám ára 20 fillér.

Felolós szerkesztő:
KUTI ISTVÁN.
Kiadó és laptulajdonos:
JOERGES AGOST.

HIRDETÉSI DIJAK:

Hirdetések megállapodás szerint számíthatnak.
Nyiltűér díja soronként 40 fl. Bélyegdíj minden hirdetésért 60 ul.

Megjelen minden vasárnap.

Nyugat és kelet.

Kelet a népnek bölcsője, az első szomorú könnyesepp hazája. A gallileai tenger és a Holt tenger közt nyulik, szalad a szent folyó, a Jordán. Ez a föld legmélyebb helye, valamely elsüllyedt boldog ország helye, Ha valahol, úgy itt volt a paradicsom, itt emésztette el lángoló pallosával, a földből kitörő tüzzel az Úr a földi boldogságot. A geologia már bizonyítja. Itt sirt Ádám és Éva először a nyomoruság partján. Innen ered a bánat.

Semita szokás hamuzsákon ülni és keseregni.

Palesztina tele van hegyszakadékkal, barlanggal, magában Kármel hegyében, a tenger partján ezer barlang van.

Ez a bűnbánók hazája, a remeték csodálatos őshazája, a szerzetek, világhódító eszmék földje.

Nekünk, finom posztóba öltözött, parfümös embereknek oly különös a bűnbánat, a bőjt, a vezeklés.

A pap odabenn a templomban elegáns kis keresztet rajzol egy kevés hamuval az ajtatos hívők homlokára, és ezt megéri a

villamossággal, kulturával táplált finom ember az utcán, trüsszög tőle.

A konyhából bőjtös étel szaga fut ki, s az arra menő megvetően mondja:

„Bőjt.”

Még a múlt század elején itt Selmezbányán vezeklők csoportja ment az utcán, önkénynt sanyargatták testüket ütéssel, és 1744—1751-ig, a midő világhírű Kálváriánk épült, buzgó férfiak, nők töviskoszorút nyomtak fejükbe s úgy vonultak könnyezve, időzve fölé a sz. hegyen.

Ma ez nevelés, valamint neveléséges a nyakig öltözött művelt nő, ha mulat.

A pogány mulatság polgárjogot nyert, az ajtatos könnyet, mely a szív legmélyéről fakad, a társadalom visszatoloncoltatja, akár a tolvajt, csavargót, illetőségi hazájába, a szívébe.

Minden, a mi bűnbánat, gyanus, mindenki végig nézi akár a rabot, a kit ör kisért.

Pedig erő és eszményiség csak az önmegtágadás kapuján túl lakik.

Van néhány jó barátom. Ha velők találkozom, ritkán felejtik el szellemes megjegyzéseket tenni a testnek, a gyomornak

bolond papi kinzásáról, embertelen és ezért esztelen büntetéséről.

És nincs módomban, nincs hatalmam-ban a legegyszerűbb igazságot elfogadtatni, megértetni velük, hogy a mi embertelen, az nem okvetlen esztelen.

Minden munka, minden virrasztás, minden megerőltetés, minden tanulás, minden türés, kitarítás embertelen, ember ellen való. Kubelik Ján fiatal cseh úr, azt mondják ma a világ első hegedőse, Berlin épen most csodálja. Ezt embertelen, görcsöket okozó, reggeli nyugalmat rabló új gyakorlatainak és talán gyakori koplálásának köszönheti.

A lángoló lélek mindig fölemesztí, valósággal megeszi a testet, mint a tízes gyertyabél a gyertyatestet.

Lélek kell nekünk, nem test.

A testre majd föllgyelnek az impresz-szárítók, akár Kubelikre a mamák, a jó feleség, az orvos, a jó barát.

Tudomány, művészet, családi boldogság, a lélek minden igaz, nyugodt lehellete áldozatból él, először a testnek, azután a lélek erőinek áldozatából.

Bőjt és áldozat egy fogalom, és csodálatos, hogy a világ legnagyobb alakja

A „SELMECZBÁNYAI HIRADÓ” TÁRCZÁJA.

Regény két levélben.

A „Selmezbányai Híradó” számára írta:
Szomaházy István.

(Utánnomás tilos.)

Első levél.

(1870.)

Drága Marim! Gyűlölj meg, ne gondold rám soha többé, én a te és minden becsületes ember tisztelétére méltatlan vagyok ezentul.

Oh milyen szerencsétlen vagyok Mari, oh, milyen szerencsétlen!

Te tudod, hogy házasesetem sohasem volt boldog; de remélhetem e azért, hogy elnézésedet, bocsánatodat nem fogod ridegen megvonni tőlem?

Nem hozhatok föl védelmemre semmit, hogy László sohasem értelt meg, hogy szerelme zabolatlan és érzéki szenvedély volt, hogy jóformán elhanyagolt, magamra hagyott. De esküszöm neked, hogyha őt közelemben, oldalom mellett érzem, mégszen történhetik meg soha ez a borzasztó esemény.

Te ismered a Kátchengipselt, a hová innen piros nyerges öszvéreken rándulnak ki a fürdővidékek, az árnyékos hegyi utat, a Barbara asszony majorságát. Nyolc vagy tíz nap előtt egy

tarka menet állított be a majorság udvarára, két asszony, én és egy nyíregyházi mérnökne, hat vagy nyolc kurjongató fiatal ember. Ezek az utóbbiak fölverték az egész telepet, tejet ittak, produkciókat csináltak az öszvérekkel, bolondos előképeket rendeztek. Magam is kacagtam, mikor egy ismeretlen ur áll meg a hátam mögött, a ki tiszteletteljes bökölés után így szól hozzám:

— Nem ismer, egészen elfelejtkezett rólam?

Fürkészve nézek a szemei közé, de nem emlékszem. Ő mosolyog, vár egy kis ideig, hogy kitaláljam, de végre jókedvűen megszólal:

— Szenicey Feri, a kivel nyoszolyóleány volt tizenkét év előtt az alsó-tarvölgyi lakodalom.

Eszembe jutott most egyszerre, hogy kicsoda, visszaemlékeztem most llonday Róza esküvőjére, hol az llondayék egy távoli unokaöccse volt a vőfélyem, a ki pompásan táncolt, szerelmet esküdött valami erdei majálison de aztán ugy eltűnt előlem, mint egy júniusi zivatar. Örvendő nyújtottam fejele a kezemet, bemutatam az uraknak, kik hamarosan barátságot kötöttek vele s az egész délutánt együtt töltöttük el a Barbara asszony majorságában és a Kátchengipsel legmagasabb hegyromán.

Visszafele megkérdezte:

— Hol lakik itt a fürdőn?

— A Karolinenhausban.

— Nagyszerű, akkor szomszédok vagyunk! Magam is ott ülöttem fel a tanyámat.

Oh drága Marim, reszketek az idegláztól, a mikor most ezeket leírom, de esküszöm neked, hogy egy szemernyi rossz sem volt szegény szívemben, mikor ezt a régi barátságot felújítottam. Érzem, hogy a történet után kötelességem az őszinteség, hogy mit sem szabad eltitkolnom előtled, tud meg hát: én a kellelénél tán többet kacérkodtam vele a közelebbi napokban, néha jobban megszorítottam a kezét, néha barátságosabban tekintettem a szemei közé. Néha megfordult a fejemben egy pillanatra: miért nem őt adta mellém a sors, tán boldoggá tett volna, ha megölel, ha keblére szorit.

Ismétlem, esküszöm neked drágám, hogy az egész egy borzasztó kábulatnak tűnik föl, de azon az éjjelen nem voltam a józan eszemnél és jóformán elvesztettem a fejemet. Tizenegy óra után megismertem lépéseit a csendes folyosón s a vér az arcomba tödült, mikor az ajtómon kopogtatott. Kért, hogy bocsássam be, mert sürgős közlendője van, s én — vess meg fiam — bebocsátottam. Szavai, ígéretei elkábitottak. Mintia kitalálta volna, mi lakik a lelkemben. „Tudja — szólt — hogy a férjem nem ért meg, hogy boldogtalan vagyok s ő ama régi, leánykori találkozás óta szüntelen szeret.” Főlkelttem helyemről, kezem remegett, hangom rekedt volt.

mind kenyérnél kezdtek és a hazáért Istenért való szeretetükből önmagukkal végeztek az áldozatot, a bűnt. Oly mély, mint a tenger a Megváltó mondása:

„A ki szereti lelkét, elveszti azt.

A ki gyűlöli lelkét, megtalálja azt.”

Ez a bűnről való legszebb beszéd, melyet e föld valaha hallott.

Hidvéghy Árpád.

Nehány szó Béalabányának orvosi ellátása ügyében.

Városunk törvényhatósági bizottsága f. hó 13-án tartott rendes közgyűlésén elfogadta a városi tanácsnak azt a javaslatát, hogy a béalabányai vagyontalan betegek közöltségén, a vagyonosok pedig két korona orvosi díj és esetleg félfuvar megtérítése ellenében részesülhessenek orvosi segélyben.

Ugyanerről az ügyről tárgyalt e lapokban f. hó 18-án a vezércikk is, mely más feltevésekből — és mondjuk ki őszintén, téves információk folytán képeztet feltevésekből kiindulva oda következtet, hogy a város 500 frt, a bányakincstár 400 frt, Geramb Unio 200 frt, azonkívül pedig a három szomszédos megye egyenkint 100 frt összeggel hozzájárulván lehetséges lesz Béalabányán egy külön orvosi állást kireálni. Cikkírónak tévedése épen abban rejlik, hogy ezen hozzájárulásokat valószínűnek, sőt bekövetkezőknek tételezi fel. Mert nagy optimizmus kell ahhoz a feltételezéshez, hogy a város csupán csak Béalabánya orvosi ellátására 500 frtot adjon, mikor a maga orvosainak 600 illetve 400 frt évi fizetést ad az aránytalanul több teendő elvégzéséért: vagy hogy a bányakincstár 500 frtot adjon, holott alkalmazottjai most is részesülnek orvosi segélyben; vagy végül hogy a három megye egyenkint adjon 100—100 frtot, holott a közbe eső községeinek közegészségügyi körökbe máris okvetlenül be kell osztva lenniük.

Aztán saját maga ellen is beszél cikkíró, mikor azt mondja, hogy az orvosi szolgáltatnak közgyűlés által elfogadott módja szerint a lakosság egy orvoshoz volna kényszerülve fordulni. Hát ez először nem áll, hisz még ebben az eset-

ben is szabadságában állana bárkinek akár Dr. Korányit is Budapestről meghívni — és díjazni, de hát akkor, ha Béalabányának külön orvosa volna, ugyan nem erre az egy orvosra volna a lakosság még inkább utalva?

Tehát cikkírót ohajtása, hogy Béalabányán külön orvosi állás létesíthessék, lehet mondani, az utópiák közé tartozik.

Már most nézzük a közgyűlés határozatát. Ez egyenesen megmondva, jogtalan és törvényellenes. Jogtalan azért, mert míg a szegény betegek gyógykezelése közöltségén történvén ezért a város minden egyes esetben fuvaron kívül a tisztí főorvosnak 5 Kor., a tisztí orvosnak 3 Kor., fizet napidíj fejében, nem méltányos, hogy a vagyonos elem kevesebbet fizessen, mint amit fizet a város.

Törvény ellenes pedig azért, mert egy belügyminiszteri rendelet szerint a törvényhatóságnak nincs jogában hivatalos és elég silányul díjazott orvosainak magán betegekkel szemben díjazást megállapítani. Oly beavatkozás ez, mely nemcsak anyagi érdeket sért, hanem sérti az orvosi tekintélyt, és különösen ennek morális oldalát, egy rangba helyezvén őt pl. a kéményseprővel, kinek szintén megvan állapítva egy-egy kémény után szedhető díja. Hiszen ugyanazt szintén a már amugyis tulterhelt tisztí orvosnak utálja ki, mert a határozatban bár „városi orvos”-ról van szó, ilyen pedig kétféle van, mégis épen mivel „városi orvos”-t és nem „városi orvosok”-at említi, a tisztí főorvos nem fogja magát a határozatánál kötelezettségnek tartani.

De még ettől is eltekintve-prostatálunk kell ezen határozat ellen azért, mert egyrészt generalizál, amennyiben minden orvosi ténykedésért 2 K., díjat állapít meg, másrészt ezt a silány jövedelmű és terhes szolgálatot szintén a már amugyis tulterhelt tisztí orvosnak utálja ki, mert a határozatban bár „városi orvos”-ról van szó, ilyen pedig kétféle van, mégis épen mivel „városi orvos”-t és nem „városi orvosok”-at említi, a tisztí főorvos nem fogja magát a határozatánál kötelezettségnek tartani.

Tehát ez az elintézés sem megfelelő, minél fogva a béalabányaiak most is csak ott vannak, ahol a határozat előtt voltak.

Egyetlen helyes megoldása a kérdésnek a következő: Adjon a város bármelyik orvosának megfelelő összegű fuvarátalányt, azonkívül évi 400 Kor. díjat, és kötelezze az orvost, hogy az hetenként kélszer, nagyobb mérvű megbetegedések esetén pedig hetenként háromszor egy-egy fél napra Béalabányára menjen, ott azután a szegé-

nyeket ingyen, a vagyonosokat pedig a rendes helyi látogatási díjak mellett gyógykezelje és eszközöljön ki az orvos számára egy Béalabányán tartandó kézi gyógytárt. Az így díjazott orvos aztán megfogja azt is tenni, hogy sükség esetén más időben is el végez egy-egy látogatást a közgyűlés által megállapított díjazás elleneben fenntartva természetesen azt a jogot, hogy rendkívüli esetekben pl. szülés, vagy nagyobb műtét stb. — ezen ténykedéseknek megfelelő díjazást igényelhessen.

Dr. Moller Miklós,
t-orvos.

Referáda a béalabányai bárlól.

Ha valaki fényesen diszitett, — acetilén gázzal kivilágított teremben pompás cigány zene mellett — s amit legelőll kellett volna emlitenem esinosnál-esinosabb leány és kedves asszonyokkal mulat, a pszichológia szerint annak egyszerre több tárgy vonja magára érdeklődését, minél fogva megoszolván a figyelmét, nem képes a látott- és hallottakról hű képet adni. Ilyen forma kényes helyzetben vagyok most én is, kinek a közbizalom-ból a Béalabányán f. hó 27-én megtartott táncmulatságról kell referálnom.

Béalabánya azon unalmas kis városok közé tartozik, melyekben kevés intelligencia lévén, mindennemű társadalmi életnek lijján van. Nagy bennük az egyhangúság. Ez egyhangúságba egy kis friss elixirt akart önteni Béalabánya polgársága, midőn elhatározta, hogy az idei farsangon bált rendez, melyen egy egész évre kimulatja magát. Titulus hamarosan akadt: „túzóltó egyleti zászló alap javára” táncolunk. A bál mint mindig, most is Mendl Frigyes „Millenium” nevű tánctermében tartatott meg, mely ez alkalomra szép nevéhez méltóan valóban igen izlésesen volt diszítve. Esti 8 órája tájban robotgok a hintók egymás után a fogadó udvarára, hozva a várva-várt mulató közönséget. Kilenc órakor vette kezdetét a tánc s tartott általános jó kedv, pezsgő élet mellett virradatig. A bál rendezősége nem dicsékedhetik ugyan sem a közönség nagy számával sem pedig nagy pluszszal, de azzal igen, hogy a mulatság erkölcsi sikere az összes eddig tartott nyilvános bálakat messze felülhaladta. A rendezőség nagy elismeréssel van az akadémiai ifjúság képviselői

— Távozzék — kiáltam — egy percig sem hallgatom tovább.

Felém jött, megölelt. Oh, Mari, e pereben tele volt a szívem azzal a bologtalansággal, mely házasságban osztláryszem volt, őrtült vágy fogott el, hogy egyszer megértsen, dédelgessen valaki, vérem lángolt. Suttogva szóltam:

Feri, legyen jó, hagyjon el . . .

Magához szorított és megcsókolt . . . Utálom önmagamot, irtódom magamtól, mint egy bélpoklos, ha eszembe jut, hogy egy idegen ember megcsókolt, oda szeretnék rohanni a falhoz, hogy a fejemet összezuzzam.

Életem veszte van. — Mit, tegyek, szegény fiam mibez fogjak? Ha arra gondolok, hogy László mindent megtudhatna, a halál rettenetes félelme fog el! És sejttem, hogy mindent megfog tudni és akkor az ő keze által halok meg, mint egy nyomorult teremtés.

Ő borzasztó, hiszen tudod . . . Féltekenységével akkor is nyomomban volt amikor semmi oka sem volt erre, hát most, Istenem, most! Egy pillantásért, a mit a minap valamely szomszéd asztalhoz vettem, otthon összetörte a teás service-t s megakart ölni, mint egy vértzagoló tigris. És most a halált érzem szívemben, mikor rá gondolok.

Sirass meg, szegény Marim és ne haragudj

ő rá, ha valami borzasztó dolgot hallasz, mert hiszen megérdemlem, hogy meghaljak.

Feledd el, sirasd meg szegény szerencsétlen barátódot,

Etelkát.

Második levél.

(1900.)

Édes öreg barátóm!

Ha tudnád jó Marim, mi adja kezembe a tollat! . . . Képzeld el valami nagyon rosszat, a legrosszabbat amire gondolni tudsz és akkor is még szörnyen messze jársz a valóságtól, biztosítalak.

Emlékszel-e arra a szomorú levélre, amit életem egy borzasztó korszakában intéztem hozzád, tudod régen, nagyon régen, az X fűrdőből a hol egy hosszú nyarat töltöttem? Nem, Mai, te bizonyosan nem feledkeztél meg multam e keserves epizódjáról, hiszen most is itt őrzöm válaszodat, melyet barátságod drága jele gyanánt tartogatok hosszú évek óta . . . És épen ez a levél oka annak, hogy ma várattalanul hozzád fordulok megint, ama szomorú történet végével, melyről csak most, harminc súlyos esztendő után lehet előttem beszámolnom.

Sohasem feledem el, milyen jóságosan biztattál akkor, mint ajánlottad a megbánást, a magambatérést, melylyel szírientez az egész nagy vétket jóvá tehetném. Tudod, hogy ez idő óta

egészen férjemnek és kicsi leányomnak éltem s hogy ez utóbbi vigasztalt meg mindazért a boldogtalanságot, melyben fiatalúságom szomorú éveiben részem volt.

Tudod, hogy a kis leány is régóta férjhez ment, hogy idősebb unokám évenként a mi házukban tölt két hónapot, hogy eszöndes, higgyd meg nagymamává lettem, aki néha még örülni is tud valaminek.

Sok együttlünk alatt, a póstyéni fürdő egy-egy támlás padján, lassanként elmondtam neked életem további részét, rezignációm, vezeklésemet, bánóm öszinte megbánását . . . Tudod, hogy férjem soha sem jött rá a valóságra, hogy haja megfehérlt, régi szilajsága lelohadt s ma már ő is csak olyan kaszinózó öreg ur, mint a milyen tracscsoló, ráncos, lípegő öregmama én vagyok.

És mégis nem kerülhettem ki, hogy multam e sötét pontja ki ne derüljön, hogy László mindent meg ne tudjon, habár elkésvé, fehérr hajjal kissé nyugodtabb temperamentummal. Igen, Jó Marim, ő e pillanatban mindent tud, — és mégsem őlt meg, ahogy az alábbiakból kiderül.

A dolog tegnap történt. Az öreg jószágigazgatóné magával vitt a Burchart-kisasszonyokkal s László magára maradt a kis Elzával. A gyermek estefelé makrancoskodni kezdett s László nem tudta elállítani a sirását. Ekkor eszébe jutott

valamint a jelen volt kereskedelmi ifjak iránt, kik vídám jó kedvével, ártatlan mulattató események és tréfáikkal csak fokozták a vig közérzetét. Ez még azonban nem minden. Az akadémiai ifjuság „more patrio” a bál utáni napon a bálványai „Szépek”-nél este pedig a „Milleniumban” hatalmas „cécót” rendezett, mely fesztelenség s jó kedv dolgában semmiben sem maradt mögöttes a bálban. A finom zene, a pompás és előékeny kiszolgálás, a jó étel-ital mellán sorozhatók a jó sikert biztosító tényezőkhöz. Jótékony célra való tekintetből felállított szívesek voltak: Lestyánszky József 2 k., Fodor József 3 k., Zimmermann Vincze 2 k., Hídvégi Árpád 4 k., Marosi Miklós 1 k., Gind István 2, Paulik Károly 2, Gazsó Mihály 2, Thonhauzer Ferenc 2—2 korona. Silberberg Samu 3 k., Renger Gyula 1 k., Goldfusz Mihály 1 k., „Gaudemus igitur, javeas dum sumus” 10 fl. N. N. 90 fl. Fogadják a bőkezű urak kegyes áldozatkészségükért a rendező bizottság meleg háliját és köszönetét. X.

HIREK.

— Személyi hír. *Furbuly István* orsz. képviselő tegnap a fővárosból hazaérkezett s ma délután előköhöni fog a kaszinó közgyűlésén. Ugyanó mint értesülünk nagyobb szabásu beszéddel fog mondani a házban a közoktatásügyi tárcza tárgyalása alkalmával.

— A polgármester a királynál. Szitnyai József kir. tanácsos, polgármester e hó 19-én volt Ő Felségénél kihallgatáson megköszönni a kir. tanácsosi címmel való kitüntetést. A király kegyesen fogadta a hódolatleltjes köszönetet s örömet fejezte ki azon, hogy az igazi érdemet megjutalmazhatta. Majd kegyesen kérdezősködött Selmecebányáról, hol Ő Felsége az ötvenes évek végén volt, s megkérdezte, hogy miképen jövedelmeznek a bányák. Polgármesterünk azon választa után, hogy bizony a város bányászata hanyatlóban van, kijelentette Ő Felsége, hogy az ezüst árucökkenése az oka a régiebb bányák hanyatlásának, ami előbb-utóbb az ezüst bányászat megszüntetését vonja maga után.

az én toltelte-flókóm, ahol mindig akad néhány bonbon s Elzá odavitté a flókóhoz. De mint alkalmasint kitalálod a flókban nem a bonbon akad a kezébe, hanem a te drága leveled, melyet harmine év előtt írtél hozzám...

Csak este jöttem meg: sötét volt. László halkan köszöntött, Elza fölkapaszkodott a nyakamba. Kissé bolondoztam a gyerekekkel, de féjtem különösen köhészelt, mintha valami a szívén volna...

Meggyújtottuk a gyertyát, egyedül maradtunk, László még föl-alá járt egy darabig, de hirtelen megállt a karosszék előtt, ahova pihegni ledőltem. Zsebében keresgélt egy kis ideig, aztán előkapta a levelet, a te leveled.

— Nézd, — szökött — ismered-e ezt az irást?

Megismertem, hogye! Hirtelen leücsögtem a szememmel, öreg szívem talán dobogott is egy kissé.

Halkan feleltem:

— En irtam, László, én, én, ...

A férjem megázta a fejét, a levelet forgatta egy darabig. Busán szökött, mintha egy kedvenc kanárja meghalt volna:

— Nem hittem volna, Etel, solassem hittem volna ...

Majd kíváncsian reám nézett:

— És nem ismétlődött az a csók ... ez volt az egyetlen eset?

— Ésküszöm, László! ...

— **Házasság.** Litási és derezlyányi *Litassy Béla* városi számtiszt tegnap vezette oltárhoz *Wawonszky Ida* kasszonyt Budapesten. *Mattos Jenő* m. kir. posta és táviróiszt e hó 17-én kötött házasságot Selmecebányán *Müller Ernesztin* kasszonnyal. Tartós boldogságot kívánunk a fiatal párnak.

— **A bőjti Istenítészeletrendje.** A Selmecebányai város-lánás, mint kegyuraság beleegyezésével és a főegyházmegeyi hatóság helybenhagyásával a Selmecebányai r. kath. nagybőjti istenítészelet a következők rendben fog megtartani. 1. Vasárnap reggel 9 órakor a plébánia templomban magyar isteni tiszteltet és pedig kitelt oltári szentséggel énekes szt. mise, mely alatt a zárda növendékei magyarul énekelnek. Szt. mise végén magyar bőjti szt. beszéd s ez után áldás az oltári szentséggel. 2. Délután 3 órakor ugyancsak a plébánia templomban a tótajku hívek számára nagybőjti istenítészelet és pedig kitelt oltárszentség mellett, „Miserere” után szt. beszéd s végül áldás az oltári szentséggel. 3. A már 2 év előtt behozott magyar „Passió” éneklést a főegyházmegeyi hatóság mindenkorra kötelezőnek mondotta ki. 4. Évközben minden második vasárnap német szt. beszéd fog tartani, „a mely rendelkezésben azonban — így intézkedik a főegyházmegeyi hatóság — idővel halászt veszli, a meny nyíben a német ajku idősebb hívek akkorára már kihalnak.” Kelt Selmecebányán 1900 február 23. *Podhragay Pál* prépost plébános.

— **F. M. K. E.** Mint a felelő sorsa, olyan az emberé: a régi felelő őszel lehall, tavaszszal új nő helyébe. Egyesületünk levelei is hullanak, de helyükbe frissek is nőnek. Tagjaink sorából a lefolyt és a folyó évben negyven haltak el: Bernhardt Adolf, Dologh János, Richter György, Sulcz Endre, de annál többen léptek az elhaltak helyébe, a meny nyíben egyesületünk tagjainak száma legújabbban 24 új taggal szaporodott. Közöljük az új tagok neveit, pusztán azon céből, hogy a még be nem léptek felbuzdulva példájukon siessenek körünkbe sorakozni, hogy a kitűzött célt, a kisedővönkban annál könnyebben elérhessük. Az új tagok a következők: Árkosy Béla, Dr. Böckh Hugó, Geiger Zsigmond, Geist Jakab, Heim Antal, Horváth József, Hermann Miksa, Hlavathy József, Károly Zsigmond, Kibek Ottókar, Kurec János, Laco Dániel, Matzán Ferenc, Dr.

Az is hiba, szökött, az is. Nem szabadott volna így történni, te vélekéltél. Ha meggondolom, mennyire biztam benned ... És megbántad bűnödöt, igaz szívből megbántad? ...

— Keservesen megbűnhődtem érte ... Sokat szenvedtem ...

Busán húzta föl az óráját, a fejét kelleltőlül rázta. Elmerengve mondta:

— Istenom, ha fiatalabb koromban megtudom! ... Azt hiszem összezuvalak volna ...

A szakácsné bejött, s harsányan jelentette, hogy a töltött paprika készen van. László szeméi megcsillantak, mert a töltött paprika legkedvesebb ételede. Némaleg vizsgálódva szökött:

— Jól van szakácsné, jóvönm már! ...

S kurját nyujtva, vidáman tette hozzá:

— Most aladj meg öreg, most ...

Oh, Marim, mennyire fáj ez a közöny! ...

Mennyire fáj az öregség, a kihült zsenvedélyek, a szívtelen gunyolódás! ... Ha meggondolom: tán mégis jobb lett volna, hogy fiatalon tudja meg, szilaj, lángoló vérrrel, a mikor kimellettül összezu ...

Az a szív, mely többé nem tud szeretni, a féltékenység marcangolását sem érezheti. Neki már mindegy, a világon minden egészen mindegy ...

Ez a regény vége. Legy boldog és egészséges jó Marim, s mielőbb gyógyulj ki a csunya, kínzó rheumából. Boldogá tennél, ha hozám jönnél egynéhány hétre, Isten veled drágám!

Csóköl öreg barátónd

Etel.

Moller Miklós, Sz. Richter Ede, Schwarz Lipót, Dr. Sebe Béla, Seidel Ágoston, Suhajda Lajos, Tibély Vilmos, Dr. Tuzson János, Wágner Kálmán, Dr. Wágner László, Weisz Ignác. Egyesületünk tagjainak száma ez idő szerint 231. Az esetleg utjann belépni óhajtok Király Ernő, lyc. tanár választmányi jegyzőnél jelentkezhetnek.

— **A F. M. K. E.** selmecebányai választmányja holnap, február 26-án d. u. 5 órakor a városház tanácstermében ülést tart, melyre ez uton is felhívjuk ugy a választmányoknak mint az összes érdeklődő tagoknak figyelmét. A tárgyalás alá kerülő múlt évi zárszámadás hű képét fogja adni annak, hogy mily nehézségekkel kellett megküzdenie a választmányának, midőn két övodáját, a felsőoldrusit és a steffullóit fenn akarta tartani. Ezen számadások alapján fogja az ülés megállapítani a központnak betervezendő 1901. évi költség-előirányzatot.

— **Álarozos bál.** Az ideí farsangnak szencziója mindenestre a kath. nőegylet álarozos bálja, mely tegnap s ma zajlott le a Vigadóban. Részletes tudósítást ezuttal nem hozhatunk a bálról, de már most konstatalhatjuk, hogy a bál ugy erkölcsileg mint anyagilag nagyon jól sikerült.

— **A tűztöltő bál.** A farsang utolsó mulatása lesz s épen ezért nagy iránta az érdeklődés s így siker tekintetében bizonyára nem lesz az utolsó.

— **Tánc-vizsga.** A Szöllősy bácsi ez ideí növendékeinek a jövő hó 3-án, szombaton lesz a vizsgájuk, a próbabájjuk. A kiesinyek vizsgája elé városszerle nagy az érdeklődés, ez évben még nagyobb mint máskor, mert az örök fiatal táncmester, Szöllősy bácsi ez évben ünnepeli táncitanító működésének 60 (hatvanadik) évi jubileumát. Selmecebánya közönsége, mely az öreg urat már harminc év óta ismeri, mert évről-évre előjött ide tanítani az ifjuságot a táncművészetére, meg fogja becsülni régi táncmesterét s ugy értesülünk, hogy a riika jubileum alkalmából számosan fogják meglátogatni az ő estélyét azok is, akik valaha régen tőle tanulták a táncot s emellett meglepetésben is részesítik a régi mestert. A jubileumi táncpróba különben már azért is nagyon érdekes lesz, mert a jubilláló mester, befogja mutatni kis tanítványait a nagymazurt, a festői szép lengyel nemzeti táncot, amelyet a mai nemzedék tagjai közül igen kevesen láttak.

— **Megszökött órás.** Buxbaum László fiatal órásmesternek elég jó üzlete volt a Deák Ferenc utcában, amde a tisztességes kereset nem volt elég a könnyelmű fiatal ember dorbézolásaihoz s emiatt a hozzá javításra adott értékesebb órászereket elzalogosította itt is ott is és e hó 17-én megszökött. A rendőrségnél már nyegvennél többben tettek panaszt a károsultak közül, mely az üzletet addig is míg a sikasztó órás megkerül zár alá vette.

— **Gázvilágítás a vasuti utcán.** Mint igen jól tudjuk, a vasúthoz vezetó uton eddig egy-egy gyöngye fényű petroleum lámpa mutatta, hogy merre van az igaz ut. Örömmel láttuk azonban hogy a gázgár megkezdte már a gázcsövek feleketelését s így rövid idő múlva ez a nagyforgalmu ut is kellően ki lesz világítva. Az a kérdés most csak, hogy a vasuti állomást ki fogja-e világítani avagy továbbra is megtartják a mostani pisláncoló világítást. Ugy tudjuk, hogy az állomás főnök előterjesztést tett a miskolci üzlet vezetőséghez, hogy az állomás területén és az állomás épületében is rendezzék be a világítást, de ez előterjesztésre még nem jött válasz. Jó lenne tán, ha a város is pártfogolná az állomás főnök kérését.

— **A kaszinó közgyűlése** ma vasárnap délután 3 órakor lesz a kaszinó helyiségében. A gyűlés iránt nagy az érdeklődés. Tárgysorozaton van ugyanis a régi alapszabályoknak megváltoztatása s a tagsági díjak felemelésére vonatkozó

avaslatát a választmányoknak. Mint értesülünk ez utóbbi tárgybán a kaszinói tagok egy része javaslatot terjeszt a közgyűlés elé, hogy a tagsági díjak a tagok vagyoni állapotához mérten állapíthatassanak meg. A közgyűlés mindenesetre élénk, lesz s hisszük, hogy a régi társaskör fennállását biztosító határozatokhoz.

E. K. E. pezsgő. Az E. M. K. E. (Erdélyi Magyar Közművelődési Egyesület) és az E. K. E. (Erdélyi Kárpát Egyesület) dárakasan felkarolták a hazai ipar felvirágzását célzó mozgalmat. Nemrég a magyar gyártásu E. M. K. E. gyufákat hoztak forgalomba s most az E. K. E. pezsgőre hívhatjuk fel a hazafias pezsgőző közönség figyelmét. Ugy hisszük, hogy valamint az E. M. K. E. gyufa mindjobban és jobban elterjed, az E. K. E. pezsgő is hódítani fog s a bankettek után magyar pezsgő durrogása mellett eltehetjük a hazát. Az E. K. E. pezsgőt Belatini Braun A. velencei (Fejérmegye) cég hozza forgalomba.

— **A kereskedelmi és hitelintézet közgyűlése.** A selmecbányai legfialtabb pénztárat és h.ó 18-án délután két óraker tartotta meg tizenegyedik közgyűlést a részvényesek élénk részvétel mellett Krausz Kálmán intézeti elnök előlétele. A közgyűlés tudásul vette az igazgatóságának a mult évről szóló jelentését s megadta a felmentvényt. Az igazgatóság jelentése szerint, dacára a mult évi nehéz pénzügyi viszonyoknak s dacára annak, hogy az intézet ennek dacára fenntartotta a magas betéti százalékat a forgalom és tiszta jövedelem emelkedést mutat, mely körülmény a mellett bizonyítja, hogy az intézet iránt erősödik a bizalom. Az intézet mult évi tiszta jövedelme 20276 K. 36 fl. A részvényesek ez évben is 9% osztalékot kapnak részvényenkint. A tartalékalap növelésére 3000 K. szavazt meg a közgyűlés. Jótékony célra 150 Kor. adott s belépést az intézet az „Élteső alap”ba alapító tagul. A választások során előnkül egyhanguan és lelkesedéssel az intézet eddigi elnökét Krausz Kálmánt választották meg, igazgatóság tagokká Acel János, Lestyánszky József, Singer Miksa és Ernst Zsigmond választották meg. A közgyűlés elismerést szavazott az intézeti tisztviselőkre, mint Stuller Gyula dr. igazgató meleg szavakkal köszönt meg.

— **Erdészeti államvizsgák.** A folyó év tavaszán erdészeti államvizsgát tenni szándékozók figyelemre méltó, hogy a vizsgálatért engedélyezéséért a fennálló szabályzat értelmében beadandó folyamodványukat a szelvényesültek szükséges okmányokkal és szakbeli leírással felszerelve legkésőbb *folyó évi február hó végéig* az erdészeti államvizsgáló bizottság elnökéhez (Budapest, földművelésügyi ministerium erdészeti főosztály) bérmentve küldjék be.

— **Talált tárgy.** A tegnapi heti vásár alkalmával egy arany karikagyűrű találtatott a városi elemi iskola előtt. Tulajdonosa kellő igazolás után átveheti a rendőrkapitányi hivatalnál.

— **Deputációs eredmény.** A törvényhatóság e havi közgyűlése, mint annak idején említettük, elhatározta, hogy küldöttség menjen fel a pénzügyminiszterhez, hogy Selmecbányát az itálado beszédesi osztályzat II. fokozatából a III. fokozatba helyezze vissza. A küldöttség volt is már a pénzügyminiszternél és pedig mint örömmel értesültünk eredménytel jár el, mert a miniszter belátta a kérdés mellányosságát s megígérte, hogy azt teljesíteni fogja. A küldöttség tagjai voltak: Szitnyai József kir. tanácsos, polgármester, Sztancsaj Miklós főjegyző, Marschalkó Gyula és Krausz V. György törvényhatósági bizottsági tagok.

— **A hol a vevők jubilálnak.** Mult évben ünnepelték meg Mauthner Ödön, csász. és kir. udvari szállító magkereskedése Budapesten fennállásának 25-ik évfordulóját. Az idén megjelent

magárjegyzékében, mely a gazdalközönségnek egy-szeresminit szakavatott utmutató is szolgál, — látható, hogy vevőinek nagy része mint a naponta százanként beérkező elismerő és dícsérő levelek igazolják, jubilál. Nagy dolog ez most, mikor amerikai here és más alárendelt minőségű magokkal árasztják el a magyar gazdákat. Különben is általánosan ismert, hogy Mauthner Ödön az egyedüli cég, melyhez föltétlen bizalommal fordulhat minden gazda és minden kertészkedő. Évtizedek óta majdnem az összes osztrák és magyar uradalmak, élen a népszerű József főherceg Ö. fenszévével, 20-25 év óta állandóan Mauthnernél fedezik magszükségletüket. De nem csak a nagy uradalmak és mintagazdaságok, hanem hazánk nagy és kis gazdáinak, kertészkedőinek zöme is Mauthner világhírű üzletének állandó vevője.

— **A közigazgatás vizsgálata.** Mint a napi lapokból tudja a nagy közönség Széll Kálmán belügyminiszter az egész országban megvizsgálja a közigazgatás menetét. Selmecbányára rá került már a sor. E hó 24-én d. u. ide érkezett Marek Ede belügyminiszteri osztálytanácsos, Mennyey István miniszteri segédfőtársa és Dessauer Lipót miniszteri számellenőrrel s még aznap megkezdte a vizsgálatot.

— **A polgári társaskör évi rendes közgyűlése** a kör helyiségében márc. hó 4-én d. u. 4 óra tartja. Társgys. 1. Elnöki jelentés. 2. Tisztviselői és választmányok megválasztása. 3. Az 1900. évi előirányzat tárgyalása. 4. A mult évi számadatok előterjesztése, a felmentvény megadása. 5. A tagok által fizetendő jatekdíjak megállapítása. 6. Folyóiratok jegyzékének megállapítása. 7. Indítványok tárgyalása.

— **A felső-rónai nyaraló telep.** Mai laplapszámunkban jelenik meg harmadszor és utoljára azon „Felhívás” a mely a nyaraló telep fenntartásu véget elsőbbségi kötvények aláírására hívja fel a közönséget. Amint értesültünk eddig igen sok helybeli részvényes nevet utasította el az aláírási ívet körözö szolgát, — ellenben igen sok *vándor* részvényes és nem részvényes örömmel és a szép ügy iránti igaz lelkesedéssel jegyezte az elsőbbségi kötvényeket. Hát mi, selmeciek már igazán semmit sem tudunk produkálni? — mindig csak idegen, külső pártfogásból éldegélünk?! — szomorú, de való! — Pedig ha jelen ügyet alaposan meggondoljuk, nem ami érdekünk-e ezen nyaraló telep fenntartása és fejlesztése? hát ha ezen 20,000 koronányi elsőbbségi kötvényt nem fogjuk jegyezni, kinek lesz ebből kára? bizony csak nekünk selmecieknek. — Persze azután majd apprehendálunk és jajgatunk, hogy ime nekünk ismét semmi sem jutott! de hát hiába, mi csak még mindig a régi selmeciek vagyunk, maradásigunkból nem bírnak engedni. De hát hiszen itt még áldozatról sínesen szó, mert hiszen az elsőbbségi kötvények 4%-os jövedelmeznek és így ha már vannak most még nem jövedelmező részvényeink, írjuk alá a már most jövedelmező elsőbbségi kötvényeket! ezzel — ha nem nyertünk többet — nem is károsodunk és biztosítunk végre valahára Selmecbányán is egy igazan életrelvő, és idővel talán egyedüli keresetforrást képező vállalatot.

— **A közös árucarnok haszna.** A sok adat közül, mely rendelkezésünkre áll, csak néhányat választunk ki annak igazolására, hogy az ipari szövetkezők nagyon áldvősek ugy az iparosokra, mint a nagy közönségre. Bécs egyik kül-utczájában 1890-ik évben 51 cipész közös árucarnok felállítására szövetkezett s az első évben 15,816 ftt 15 kr bevételre tett szert. Egy év múlva már 21,574 ftt 87 kr lett a jövedelme, bár csak négy taggal szaporodott el évben. De 1898-ban már 91 taggal 58,921 ftt 28 kr mutatót fel bevételre, az 1890—1898-ik éven, tehát nyolc éven át összesen — 283,745 ftt 48 kr. Ebből az összegből 1890-ben 448 ftt 11 kr-t osztott szét a tagok

közl, 36 ftt 18 kr-tett a tartalékalapba, 1898-ban pedig már 3,385 ftt 51 kr-t osztott szét s 169 ftt 44 kr-tett a tartalékalapba, összesen 11,878 ftt 12 kr-t osztott szét tiszta haszonképen s 971 ftt 28 kr-tett a tartalékalapba. Egy másik egyesület 1898-ban alakult mint ennek fiókja a % kérdésben azt 1899-ik évben már 37,806 ftt 45 kr. bevételt ért el 65 taggal. Mit mondjunk arról a sikerről, mit néhány prágai cipézmester ért el, a kik csak 700 frinyi tőkét bírtak összeadni s rövid idő alatt annyira fejlesztették egylettük érdekeit, hogy a mult évben 100,000 frtra ragult évi forgalmuk! Ez iparosok nagyon szorgalmasak, kiválóan megbízhatók, a kik selejtes árut nem fogadtak el, csak hibátlannul készített árutat tartottak raktáron s így jóhírük rohamosan emelkedett, ugy hogy csakhamar akadt egy pénzintézet, a mely az adásvétel gondját, a könyvvezetést magára vállalta, a nyersanyag árát azonnal kifizetti. A cipészek így fel levén mentve a kezelési teendők alól, mindig produktív munkát végeznek, csupán egy tagjuk áll a pénzintézet rendelkezésére mint becső, a ki kezeskedik a nyersanyag jóságáért. Irhatnánk meg egyéb szövetkezőkről is, melyek 250—300 frinyi adományokat adnak évenként jétékony czélra. Mindez biztató a mi selmecbányai mozgalmunkra is, s hisszük, hogy cipészeink nem fognak csüggedni s megalakulva felállítják közös erővel az árucarnokat.

VIDÉK.

— **Tisztviselői változások.** Honban *Horváth* Béla főispán a *Laschöry* Pál nyugdíjaztatása folytán megüresedett áruszéki elnöki állásra *Nyáry* Alfonz báró szobi főszolgabíró, szobi főszolgabíró pedig *Jakabffy* István központi szolgabíró (b. főszolgabíró) helyettesítette. Nyáry Alfonz báró a tiszti esküt má deillett tette le Czobor László alispán kezébe. — E változások folytán a szolgabírók közt is történnek áthelyezések. Mint mértékadó helyről értesültünk, a főispán *Nándory* Pál csábi szolgabíró (b. főszolgabíró) *Bátha*, *Farkas* *Rezső* báró szabi szolgabíró (b. főszolgabíró) *Polgotsigra*, *Gyűrley* Dezső korponai szolgabíró *Csabra* helyezte át. *Ij. Kleinsöy* Károly IV-ik aljegyző pedig Korponára szolgabíróként helyettesítette.

— **Mulatság Korponán.** A Korponai iparosok önképző egylete saját egyesülte számára beszerzendő dísz-szásztor és a mükedelői szinpad-alap gyarapítására Korponán 1900. évi február hó 25-én a városi vendéglő nagytermében szűn előadással egybekötött tüneményt rendez. Helyárak: I—IV. sorig 2 korona, a többi 1 kor., 20 fill. A mulatság kezdete este 7 óraker.

IRODALOM, ZENE.

— **A legszebb 101 külföldi dal** cím alatt a Rózsavölgyi és társa cég a maga nemében páratlan vállalatot indított meg. Megjelenteti ugyanis zongora átiratos kiadásban egy hosszú ciklus keretében a legszebb és legnépszerűbb dalokat közlők olyanokat a melyek már rég a világ közkinését képezik. A Chopin, Rubinstein, Grieg, Schubert, Schumann, Jensen, Volkmann, Franz és Liszt főnyes nevei mellett ott találjuk a modern népszerű zeneszerzők legvillósbjait Jüngst Hugót, Moszkovszky-t Böhm Károly-t Meyer Helmund-ot Szuppé Becker-t Arditt Hildachot s meglejlük a gyűjteményben a legelterjedtebb s az összes dalos nemzetek zenéjében polgárjogot nyert populáris dalokat: a Mandolinát a híres Vergissmeinnicht-ot a Santa Lucia-t, a vörös sarafánt, a Rotschlip báróné híres francia dalát, a melyeknek mindegyikét könnyen játszható átiratban élvezheti a zongorázó közönség. — Ö megálalta a közeputat arra nézve, mint kell zongoraátrítokat, elkészíteni a nélkül, hogy az előadóval szemben átlagos képességeket feleltaladó igényekkel lépne fel. A Rózsavölgyi cégnek csak elismerésünkel tejezhetjük ki szép vállalatokért, a melyel, igazán kitűnő szolgálatot tett közönségünknek. A dalgyűjteménnyel nemcsak hogy alkalmat nyújtott arra, hogy a legkedveltebb dalokkal zongoraátrítokban is megismerkedhessünk de halára kötelezte vele a közönséget azzal, hogy annak beszerzését a kiadvány rendkívüli olcsóságával teszi lehetővé. Ára a 51 darabot tartalmazó vaskos kötetnek 3 korona.

HIVATALOS RÉSZ.

Az anyakönyvi hivatalok bejegyzései.

1900. február 16-tól 23-ig.

Kihirdetések.

Sorszám	A kihirdettek nevei.	Lakóhelye.
1	Krcs Ferenc	Selmecbánya
3	Holmok Katalin Kohn Móricz Immerblum Olga	Repistye Selmecbánya

Házasság.

Sorszám	Az egybekeltek nevei	Lakhelye
1	Mattos Jenő	Selmecbánya
2	Müller Ernesztin	"
3	Macur Antal	"
4	Lieszkovszky Mária	"
5	Mito János	"
6	Martinez Mária	"
7	Nagel Lajos	"
8	Eckstein Etel	Kecskés
9	Dániel Antal	Hodrusbánya
10	Schmidt Klára	"

Születés.

Sorszám	A szülők neve.	A gyer- mek neve	Lakóhelye.
1	Zacharides Mihály	leány	Selmecbánya
2	Kordik Mária	fiú	"
3	Lámer János	leány	"
4	Broszmann Mária	fiú	Banka
5	Pecher Krisztián	leány	Bélabánya
6	Pavlovics Mária	"	"
7	Stenier Katalin	fiú	"
8	Tusniák György	leány	"
9	Mojzsis Zsuzsa	fiú	Hodrusbánya
10	Gyuricza János	leány	"
11	Dobák Anna	leány	"
12	Lipniczky Antal	fiú	"
13	Kupez Mária	leány	"
14	Ondrusek Péter	fiú	"
15	Szrnka Teréz	leány	"
16	Horák Tibor	leány	"
17	Ivaresi Józefa	leány	Steffultó

Halálozás.

Sorszám	Az elhunyt neve.	Kora	A halál oka
1	özv. Porubszky S.-né	63 é.	gyomorrák
2	Hock János	71 é.	tüdőleg-dag
3	Skripecz Antal	23 h.	gyermekszály
4	Müller János	29 é.	tüdőgümőkór
5	Lavasan Péter Pál	10 h.	tüdőlob
6	Kovácsik András	46 é.	gerincsorvad.
7	Bernát Károly	9 h.	tüdőlob
8	özv. Follán Pálné	76 é.	végelgyeng.

Sz. 412.

Hirdetmény.

Az 1886. XXI. t.-c. 7. §-ának rendelkezéséhez képest közlöm, hogy a városi törvényhatósági bizottság 1900. évi január hó 9-ik napján tartott közgyűlésében 22 közgy. sz. a. az alábbi közérdekű határozatot hozta:

Megengedi a törvényhatósági bizottság, hogy a selmeci 52 sz. tjkvben 67 s. sz. 1130 hrsz. alatt a város tulajdonul bevezetett és 1 hely 1200 négyzetöl kiterjedésű legelő részlet úgy amint van, vagyis azon részlettel együtt, mely 1868. évben néhai Droczi Jánosnak eladott és a melyért utóbbi a megállapított 40 frt vételárát 1872. évben a pénztárba befizette, az eredet. vevő jogutódjának, nevezetesen Péntek György s

neje Kovácsik Máriaának tulajdonába azon esetre átengedtessek s utóbbiakkal a szerződés megkötéssek, ha nevezettek a kialakított 80 frt azaz nyolevan forint pótvételár, valamint a felmerült eljárás költsége címén 10 frt 15 kr. összesen 90 frt 15 kr. a, pénztárba 8 napon belül megfizetik

Ezen közérdekű határozat oly figyelmeztetéssel tétetik közlé, hogy az 1886. XXI. t.-c. 8. §-a, illetőleg az 1886. XXII. t.-c. 113. §-a értelmében az ellen kihirdetése napjától számított 30 nap alatt az ezen sz. kir. város kötelekébe tartozó bármely polgár és azok, kik a városban vagy határában (külteában) ingatlan vagyonnal bírnak — a v. polgármesterhez benyújtandó felebbezzéssel élhetnek.

A határidő a kihirdetést követő naptól számítatván, kiemeltetik, hogy jelen hirdetmény a hirdető-táblára 1900. évi február hó 12. napján rendeltetett kifüggesztetni.

Selmecbánya, 1900. évi február hó 10.

Szitnyai József,
kir. tan. v. polgármester.

740. szám. 1900.

Árverési hirdetmény.

Selmec-Bélabánya sz. kir. bányaváros közönsége részéről ezennel közlöm tétetik, hogy a város tulajdonát képező alsó-hodrusbányai malom a vele egybekötött vízjogositványval s kettel együtt f. é. március hó 8-án d. e. 10 órakor a városház tanács-termében megtartandó árverésen a legtöbbet ígérőnek örökáron eladatik.

Kikiáltási ár 400 korona, melynek 10%-a készpénzben vagy értékpapírban bántápnézül teendő le árverés előtt az árvereztető hatóság pénztáránál.

A legtöbbet ígérő a közgyűlés jóváhagyó határozata illetve a felsőbb jóváhagyás keltétől lép a fenti tulajdon birtokába s tartozik az adásvételi szerződést a közgyűlés jóváhagyástól számítandó 8 nap alatt jogérvényesen aláírni.

Selmecbányán, 1900. január 31.

Szitnyai József
polgármester.

Sz. 414.

1900.

Hirdetmény.

Az 1886. XXI. t.-c. 7. §-ának rendelkezéséhez képest közlöm, hogy a városi törvényhatósági bizottság 1900. évi január hó 9. napján tartott közgyűlésében 24 közgy. sz. a. az alábbi közérdekű határozatot hozta:

Tekintve azt, hogy a Sembery ház a város-ház közvetlen közelében a város középpontjában fekszik s tekintve, hogy a városnak ez épületre a tervezett felső leányiskola elhelyezése céljából s ha ez nem létesülne hivatalos helyiségek berendezésére s a jövő fejlődés érdekében kiválóan szüksége van, az érte kívánt 20.000 frt vételár előnyös mert ez épület mint bérház is 7% hasznont hajt be, tekintve hogy a törvh. bizottság egy előbből hozott határozatával a létesítendő felső leányiskola céljára 20.000 forintot a magas kormányzat már is megajánlott a megejtett névszerinti szavazás eredményéhez képest kimondja a törvh. bizottság, hogy özv. Sembery Imrené született Meiszl Irén tulajdonát képező és a selmeci 220 sz. tjkvben A + sor 474 hr. számú 4/II. lakó háza tartozékával együtt 20.000 frtért vagyis 40.000 azaz negyven ezer koronáért közöelokra s első sorban a felső leányiskola céljára örökáron megveszi s a vételár a nyugdíjalaphól felveendő költséggel fedezze.

Ezen közérdekű határozat oly figyelmeztetéssel tétetik közlé, hogy az 1886. XXI. t.-c. 8. §-a, illetőleg az 1886. XXII. t.-c. 113. §-a értelmében az ellen kihirdetése napjától számított nap alatt ezen sz. kir. város kötelekébe tartozó bármely polgár és azok, kik a városban vagy határában (külteában) ingatlan vagyonnal bírnak — a v. polgármesterhez benyújtandó felebbezzéssel élhetnek

A határidő a kihirdetést követő naptól számítatván, kiemeltetik, hogy jelen hirdetmény a hirdető-táblára 1900. évi február hó 2 napján rendeltetett kifüggesztetni.

Selmecbánya, 1900. évi február hó 1 napján.

Szitnyai József
kir. tan. v. polgármester.

1782. sz.

rkp. 1900.

Névjegyzéke

Selmec-Bélabánya sz. kir. városban az 1900. évre összeírt teljesen ismeretlen hadköteleseknek.

Urblik Alajos 1879. Selmecbánya, Stein Emil 1879. Selmecbánya, Hilvert Kálmán 1879. Selmecbánya, Singer Emanuel 1879. Selmecbánya, Daubner József 1879. Selmecbánya, Immerblum Adolf 1878. Selmecbánya, Klein Arthur 1878. Selmecbánya, Noszek János Ferenc 1878. Selmecbánya, Kapuszttyik Márton 1877. Bélabánya, Motély József 1877. Selmecbánya, Ruzsinák Géza 1877. Selmecbánya, Zachar István 1877. Selmecbánya, Hajdussik Antal 1877. Selmecbánya, Korenek István 1877. Selmecbánya, Finkelstein József 1877. Selmecbánya, Szlanina János 1877. Selmecbánya, Szlanina Márton 1877. Selmecbánya.

A védőtörvényi utasítás I. rész 29. §-ának 5. pontja értelmében közlötetik.

Selmecbánya, 1900. évi február hó 14-én.

Krausz Kálmán, rendőrfőkapitány.

1706.

rkp. 1900.

Hirdetmény.

Selmec-Bélabánya sz. kir. város rendőrfőkapitányi hivatala mint katonai ügyosztály részéről ezennel közlöm tétetik, hogy az 1900. é. fősorozás a következő sorrendben fog megtartatni és pedig:

1900. évi március 19-én az I. és II. korosztály vagy az 1879. és 1878. évben született, 1900. évi március 20-án a III. korosztály, vagyis az 1877. évben született és az idegen illetőségű hadkötelesek fognak megvizsgáltatni.

A sorozás a városi „Vigadó“-ban mindig reggel 8 órakor kezdődik.

Felhívom ezen korosztályokba tartozó hadköteleseket, hogyha valamelyikük valamely jogcímre igényt tart, az iránti kérvényét f. évi február végéig nálam nyújtsa be.

A fősorozástól igazolatlanul elmaradt hadkötelesek ellen a törvény szerinti büntető eljárás fog megindítatni.

Selmecbányán, 1900. évi február 15.

Krausz Kálmán,
rendőrfőkapitány.

Pályázati hirdetmény.

Selmec- és Bélabánya tvhat. szab. kir. város polgármestere a mérnöki hivatalban ujonnan rendszeresített műszakiapidijási állásra ezennel pályázatot hirdet.

A műszakiapidijás javadalmazása:

a) 3 koronaapidij

b)apidijjai 3 évenként 3 izben 40 fillérrel emelkednek,

c) véglegesítés esetén nyugdíj jogosultság u v. szolgák és altisztek nyugbér intézetéről alkotott szabályrendelet értelmében

d) külső kiküldetések esetén a v. díjnokok részére szabályrendeletileg megállapított különapidijak.

A kellő elméleti és gyakorlati képzettséget igazoló okmányokkal felszerelt kérelmek alólirathoz f. 1900 évi március hó 15-éig nyújtan-dók be.

Elkésetten érkező folyamodványokat nem fognak figyelembe venni.

Selmecbányán, 1900 február hó 22-én

Szitnyai József
kir. tan. v. polgármester

A közönség köréből.

Köszönet nyilvánítás.

Fogadják mindazok, a kik forrón szeretett édes anyuk *ö. v. Porubszky Samuné* elhunyt alkalmából fájdalomunkba való részvétőket kifejeztek s drága halottunkat utolsó utjában kísérték, leghálásabb köszönetünket.

Selmeczbánya, 1900 február 19.

NYILT-TÉR.*

Tekintetes Szerkesztő Ur!

Becses lapjának folyó hó 19-iki számában egy közlemény jelent meg, mely a szünóra leírásánál egynehány akademiakusnak feltett fejdisszel való torokgyakorlatról tesz említést, azon megjegyzéssel, hogy a midőn ezen akademiakusok kitérőül egynehány firmától tudakozódtak, „értelen balekok” kifejezéssel adták meg kollegáikról a felvilágosítást. — Tek. Szerkesztő Ur! Azt vették volna tehát fölünk zokon, hogy szünóra közben cigány mellett, énekszóval mulattunk. Igaz, minden városban más a szokás, de mi vagy 20-an állunk ott együtt, kik az ország különböző részéből valók vagyunk s még sem akad köztünk egy sem, aki számtalan ily esetre ne tudna hivatkozni. Azon állítást pedig hogy fejdisszel öltünk, kerekén visszautasítjuk. Különbösen ha a közönségnek valami kifogással lett volna viselkedésünk ellen, a rendezéssel bizonyára tudunkra adatta volna, de ez nem történt. Azon firmáktól, kik ránk tapasztalatlan balekokra ezen megjegyzést tették, kezdjük tanulni, hogy mi is tulajdonképen az akadémián az annyira hangzatosított kollegialitás. Az igaz, hogy a szerint, a mint mi ezelőtt a kollegialitást gondoltuk, ép rájuk illene a ránk mondott kifejezés, mert ép ők értenek meg arra, hogy fel tudnák fogni ezen szó fogalmának oly nemes és őzletlen mibenlétét.

Selmeczbánya, 1900. évi február hó 23-án.

Maradunk a tek. Szerkesztő Ur mely tisztelői

Az asztaltársaság.

Selyem-damaszt-ruha 9 frtól

feljebb — 12 méter! póstabér és vámmentesen szállítva! Minták póstaforodultával küldetnek; nemkülönben fekete, fehér és színes „Henneberg-selyem” 45 krtól 14 frt 65 krig méterenkint.

Henneberg G., selyemgyáros (cs. és kir. udvari-szállító) **Zürichben.** 4

Uj czipész üzlet.

Van szerencsém a t. c. közönség tudomására hozni, hogy én a Pleva örökösök szipész-üzletéből — a hol évek óta mint üzletvezető működtem — kiléptem és a főtéren a városház épületében a róm. kath. tót templom átellenében február hó 19-én uj

czipész-üzletet nyitottam,

és azt a mai kor igényeinek megfelelőleg berendeztem.

Minden e szakba vágó munkákat fővárosi minták szerint jutányos árak mellett készítem. **Javítások pontosan és gyorsan eszközöltek.**

Midőn a mélyen tisztelt közönséget és volt rendelőimet erről értesíteni szerencsém van, kérem továbbra is becses pártfogásukat. Mély tisztelettel

Flóro János, uri és női czipész.

199. sz./1900. tkv.

Árverési hirdetményi kivonat.

A selmeczbányai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Weisz Adolf végrehajlatónak Stedronné Szlanina Janka végrehajlatást szenvedő elleni 56 K. 32 f. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a selmeci kir. járásbíróóság területén fekvő Stedron József és Szlanina Janka tulajdonú bejegyzett a selmecb. 1740. tkjvben a + 89 hrsz. 39/IV. népös. sz. ház, és kertre a kacsnehügelben ezenel adó szerint 2.176. K.-ban megállapított kikiáltási árban azárverést elrendelte és hogy a fennebb

megjelölt ingatlan az 1900. évi április hó 27-ik napján délelőtt 10 órakor ezen kir. bíróság tkvi irodájában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladva lesz.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Selmeczbányán, 1900. évi február hó 11-ik napján.

A selmeczbányai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Liha, kir. járásbíró.

2393./1900. tkv. sz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A selmeczbányai kir. bíróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a lipótmezei m. kir. elmegyógyintézet végrehajlatának Czibula Márton végrehajlatást szenvedő elleni 753 frt. tőkekövetelés és jár. iránti végrehajlati ügyében a selmeczbányai kir. járásbíróóság területén fekvő a kolpachi 54 tkjvben az I. 3. 5—7. sorsz. a. szántók, rétek és legelőkből álló birtokból Czibula Mártont $\frac{1}{2}$ rész. illető jutalékára ezenel adószert 894 frtban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1900. évi március hó 19-ik napján délelőtt 10 órakor a tópataki községi bíró házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladva lesznek.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 %-át készpénzben, vagy az 1881: LX. t.-c. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a kelt igazságügyi miniszteri rendelet, 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t.-c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Selmeczbányán, 1900. évi január hó 8-ik napján.

A selmeczbányai kir. járásbíróóság mint telekkönyvi hatóság.

Liha, kir. bíró.

Felhívás

a „Nyaralókat építő részvénytársaság Selmeczbányán” által kibocsátandó elsőbbségi kötvények aláírása.

Aláírási feltételek:

1. A részvénytársaság 20.000 korona értékben elsőbbségi kötvényeket bocsát egyenkint 20 koronától 1000 koronáig terjedő összegről szóló címletekben.

2. A részvénytársaság az elsőbbségi kötvények birtokosainak a részvénytársaság tiszta jövedelméből 4%-os azaz négy százalékos kamatot biztosít.

3. A részvénytársaság tiszta jövedelméből első sorban az elsőbbségi kötvények utáni kamat és törlesztetni, a fennmaradó jövedelem-rész pedig az elsőbbségi kötvények törlesztésére fog fordíthatni úgy, hogy a visszaváltandó kötvények sorsolás útján fognak meghatározatni.

4. Az elsőbbségi kötvények biztosítására szolgál a részvénytársaság összes vagyona.

5. A részvényesek részére részvényeik száma erejéig elővételi jog biztosítatik, mely jog 1900. évi februárius hó 28-ig érvényesítendő.

6. Az elsőbbségi kötvények aláírására a zárhatáridő 1900. évi március hó 31-ikére tüzetik ki.

7. Az aláírt összeget 3% kezelési költséggel együtt köteles az aláíró 1900. évi április hó 30-ig a részvénytársaság pénztárába befizetni.

Selmeczbánya, 1900. évi febr. hó 9-én.

A részvényt. előke: Az igazg. jegyzője:

Sztinyai József Király Ernő

kir. tanácsos, polgármester. főgymn. tanár.

A részvénytársaság igazgatója:

Krausz Kálmán

rendőrfőkapitány.

V. 34/1900. szám.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi hogy a selmeci kir. járásbíróóság 1899. évi Sp. 496 számú végzése következtében Dr. Goldstücker Márk ügyvéd által képviselt Singer Miksa javára Futák István ellen 285 Kor. 34 fl. s jár. erejéig 1899. évi decz. hó 18-án foganatosított kielégítési végrehajlat útján lefoglalt és 895 Kor. becsült következő ingóságok, u. m. szarvasmarhák és sertések nyilvános árverésen eladának.

Mely árverésnek a selmeci kir. bíróságnak 1899-ik évi V. 517/1899. számú végzése folytán 285 Kor. 30 fl. tőkekövetelés, ennek 1899. évi aug. hó 19. napjától járó 5 % kamatai, $\frac{1}{2}$ % váltó díj és eddig összesen 59 Kor. 30 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Stefful-ton alperes majorában leendő eszközlésére 1900. évi február hó 27. napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénz fizetés mellett, a legtöbbet igérőnek becsárán alól is elfognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Selmeczbányán, 1900. évi február hó 13-ik napján.

Óváry Dezső,

kir. bírósági végrehajtó.

Van szerencsém az n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy a téli idő beállával üzletembe a legfinomabb szesz italokat, kül- és bel-földi cognak, liqueröket,

valódi jamaica-rumot

szerztem be, melyeknek valódi külön voltokról kezeskedem.

Ez alkalommal bátor vagyok a m. t. közönség figyelmét uj vállalatom iránt felhívni. Ugyanis ismerve a helybeli rossz vízviszonyokat, egy a mai kor igényeinek megfelelő márvány és szén vizszűrő készülékkel ellátott

szikvizgyárat

rengsztem be, uj „Reform” sziphonokkal; főtörévésem lesz, hogy annak kezelése a rend és tisztaság mintaképe legyen.

Megköszönve az eddig irántam tanusított bizalmat, maradtam

teljes tisztelettel

Rosenfeld József,

kereskedő.

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
 Saját termésű
 fehér és vörös
borok,
 fajok szerint szűrve hektolite-
 renként eladók — LÉVÁN
Holló Sándor
 tkpénztári igazgató
 pincéjéből.
 XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

*) A rovat alatt közlőtekert nem felelős a Szork.